Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΌΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΊΟΥ (δέκατο τμήμα)

της 21ης Δεκεμβρίου 2021 *

«Προδικαστική παραπομπή – Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου – Οδηγία 2003/87/ΕΚ – Άρθρο 11, παράγραφος 3 – Απόφαση 2011/278/ΕΕ – Άρθρο 3, στοιχείο β′, και άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο α′ – Υποεγκατάσταση δείκτη αναφοράς προϊόντος – Απόφαση 2013/448/ΕΕ – Κύρος – Εγκατάσταση η οποία χρησιμοποιεί κάμινο βασικού οξυγόνου – Θερμό μέταλλο – Εισροή προερχόμενη από τρίτη εγκατάσταση – Άρνηση κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής – Παραδεκτό – Μη άσκηση προσφυγής ακυρώσεως από την προσφεύγουσα της κύριας δίκης»

Στην υπόθεση C-524/20,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Městský soud v Praze (περιφερειακό δικαστήριο Πράγας, Τσεχική Δημοκρατία) με απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 2020, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 20 Οκτωβρίου 2020, στο πλαίσιο της δίκης

Vítkovice Steel a.s.

κατά

Ministerstvo životního prostředí,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δέκατο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Λυκούργο (εισηγητή), πρόεδρο του τετάρτου τμήματος, προεδρεύοντα του δεκάτου τμήματος, I. Jarukaitis και M. Ilešič, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: H. Saugmandsgaard Øe

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– η Vítkovice Steel a.s., εκπροσωπούμενη από τον O. Hájek, advokát,

– η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek, J. Vláčil και O. Serdula,

* Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική.

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους G. Wils, B. De Meester και P. Ondrůšek,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 1, και του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2003, L 275, σ. 32), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009 (ΕΕ 2009, L 140, σ. 63) (στο εξής: οδηγία 2003/87), καθώς και την ερμηνεία και το κύρος, αφενός, του άρθρου 10, παράγραφος 8, της απόφασης 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2011, L 130, σ. 1), σε συνδυασμό με το παράρτημα Ι της εν λόγω απόφασης, και, αφετέρου, του άρθρου 1, παράγραφοι 1 και 2, τρίτο εδάφιο, της απόφασης 2013/448/ΕΕ της Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τα εθνικά μέτρα εφαρμογής για τη μεταβατική δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 240, σ. 27).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της Vítkovice Steel a.s. και του Ministerstvo životního prostředí (Υπουργείου Περιβάλλοντος, Τσεχική Δημοκρατία) (στο εξής: υπουργείο) σχετικά με την άρνηση δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής για την περίοδο 2013-2020 στην ως άνω εταιρία για την εκμετάλλευση ευρισκόμενης στην Τσεχική Δημοκρατία χαλυβουργικής εγκατάστασης με την ονομασία Ocelárna I και με αναγνωριστικό CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05 (στο εξής: επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση).

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Η οδηγία 2003/87

3 Το άρθρο 2 της οδηγίας 2003/87, το οποίο επιγράφεται «Πεδίο εφαρμογής», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις εκπομπές από τις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι και στα αέρια θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ.»

4 Το παράρτημα I της οδηγίας περιλαμβάνει, στη στήλη «Δραστηριότητες», την παραγωγή χυτοσιδήρου ή χάλυβα (πρωτογενής ή δευτερογενής τήξη) συμπεριλαμβανομένης και της συνεχούς χυτεύσεως, με δυναμικότητα άνω των 2,5 τόνων την ώρα. Η στήλη «Αέρια του θερμοκηπίου» του εν λόγω παραρτήματος μνημονεύει το διοξείδιο του άνθρακα (CO_2) ως αντίστοιχο της ανωτέρω δραστηριότητας.

5 Το άρθρο 10α της οδηγίας προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010, η Επιτροπή πρέπει να υιοθετήσει πλήρως εναρμονισμένα μέτρα εφαρμογής που θα ισχύουν σε ολόκληρη την Κοινότητα για την κατανομή των δικαιωμάτων που αναφέρονται στις παραγράφους 4, 5, 7 και 12, συμπεριλαμβανομένων και όλων των αναγκαίων διατάξεων για την εναρμονισμένη εφαρμογή της παραγράφου 19.

Τα εν λόγω μέτρα, με αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας συμπληρώνοντας την, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο του άρθρου 23 παράγραφος 3.

Τα μέτρα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο καθορίζουν, στον βαθμό που αυτό είναι εφικτό, κοινοτικής εμβέλειας εκ των προτέρων δείκτες αναφοράς, ούτως ώστε να διασφαλίσουν ότι η κατανομή πραγματοποιείται κατά τρόπο που παρέχει κίνητρα για μειώσεις των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και τεχνικές αποδοτικές, λαμβάνοντας υπόψη τις αποδοτικότερες τεχνικές, υποκατάστατα, εναλλακτικές διαδικασίες παραγωγής, υψηλής απόδοσης συμπαραγωγή ενεργείας, αποδοτική ανάκτηση ενεργείας από απαέρια, χρήση βιομάζας και δέσμευση και αποθήκευση CO_2, όπου διατίθενται τέτοιου είδους εγκαταστάσεις, καθώς και ότι δεν παρέχουν κίνητρα για αύξηση των εκπομπών. […]

Για κάθε κλάδο και επιμέρους κλάδο, ο δείκτης αναφοράς καθορίζεται κατά κανόνα για τα προϊόντα και όχι για την ισχύ, ούτως ώστε να μεγιστοποιούνται οι μειώσεις των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και η εξοικονόμηση ενεργειακής απόδοσης στο σύνολο της παραγωγικής διαδικασίας του εμπλεκομένου κλάδου ή επιμέρους κλάδου.

[…]»

6 Το άρθρο 11 της εν λόγω οδηγίας ορίζει τα εξής:

«1. Κάθε κράτος μέλος δημοσιεύει και υποβάλλει στην Επιτροπή, έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2011, κατάσταση με τις εγκαταστάσεις που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία στην επικράτειά του και οιαδήποτε δωρεάν κατανομή σε κάθε εγκατάσταση στην περιφέρειά του η οποία έχει υπολογιστεί σύμφωνα με τους κανόνες που αναφέρονται στα άρθρα 10α παράγραφος 1 και 10γ.

2. Έως τις 28 Φεβρουαρίου κάθε χρόνο, οι αρμόδιες αρχές εκχωρούν την ποσότητα δικαιωμάτων που πρόκειται να κατανεμηθούν για το εκάστοτε έτος, υπολογισμέν[η] σύμφωνα με τα άρθρα 10, 10α και 10γ.

3. Τα κράτη μέλη δεν εκχωρούν, με βάση την παράγραφο [2], δωρεάν δικαιώματα σε εγκαταστάσεις των οποίων η εγγραφή στον κατάλογο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 απορρίφθηκε από την Επιτροπή.»

Η απόφαση 2011/278

7 Σύμφωνα με το άρθρο 3, στοιχείο β′, της απόφασης 2011/278, ως «υποεγκατάσταση δείκτη αναφοράς προϊόντος» νοούνται «οι εισροές, οι εκροές και οι αντίστοιχες εκπομπές, που σχετίζονται με την παραγωγή ενός προϊόντος για το οποίο καθορίζεται δείκτης αναφοράς στο παράρτημα Ι».

8 Το άρθρο 10 της ανωτέρω απόφασης, το οποίο τιτλοφορείται «Κατανομή σε επίπεδο εγκατάστασης», προβλέπει στις παραγράφους 1, 2 και 8 τα ακόλουθα:

«1. Βάσει των δεδομένων που έχουν συλλεχθεί σύμφωνα με το άρθρο 7, τα κράτη μέλη υπολογίζουν, για κάθε έτος, τον αριθμό των δικαιωμάτων εκπομπής που κατανέμονται δωρεάν, από το 2013 και έπειτα, σε κάθε κατεστημένη εγκατάσταση στην επικράτειά τους σύμφωνα με τις παραγράφους 2 έως 8.

2. Για τον υπολογισμό αυτό, τα κράτη μέλη προσδιορίζουν πρώτα τον προκαταρκτικό ετήσιο αριθμό δικαιωμάτων εκπομπής που κατανέμονται δωρεάν για κάθε υποεγκατάσταση χωριστά ως εξής:

α) για κάθε υποεγκατάσταση δείκτη αναφοράς προϊόντος, ο προκαταρκτικός ετήσιος αριθμός δικαιωμάτων εκπομπής που κατανέμονται δωρεάν για δεδομένο έτος αντιστοιχεί στο γινόμενο της τιμής του εν λόγω δείκτη αναφοράς προϊόντος, που αναφέρεται στο παράρτημα Ι, επί το σχετικό ιστορικό επίπεδο δραστηριότητας που συνδέεται με προϊόν·

[…].

8. Κατά τον καθορισμό της προκαταρκτικής ετήσιας συνολικής ποσότητας δικαιωμάτων εκπομπής που κατανέμονται δωρεάν για κάθε εγκατάσταση, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι εκπομπές δεν προσμετρώνται δύο φορές και ότι η κατανομή δεν έχει αρνητικό πρόσημο. Ειδικότερα, όταν μια εγκατάσταση εισάγει ενδιάμεσο προϊόν το οποίο καλύπτεται από δείκτη αναφοράς προϊόντος, σύμφωνα με τον ορισμό των αντίστοιχων ορίων συστήματος που παρατίθεται στο παράρτημα Ι, οι εκπομπές δεν προσμετρώνται δύο φορές κατά τον καθορισμό της προκαταρκτικής συνολικής ετήσιας ποσότητας δικαιωμάτων εκπομπής που κατανέμονται δωρεάν για αμφότερες τις σχετικές εγκαταστάσεις.»

9 Το παράρτημα Ι της ίδιας απόφασης με τίτλο «Δείκτες αναφοράς προϊόντος» προσδιορίζει την τιμή του δείκτη αναφοράς ορισμένων εξαντλητικώς απαριθμούμενων προϊόντων, μεταξύ των οποίων και του προϊόντος «θερμό μέταλλο», το οποίο ορίζεται ως «[ρ]ευστός σίδηρος, κορεσμένος με άνθρακα, για περαιτέρω επεξεργασία». Το παράρτημα παρέχει, επιπλέον, διευκρινίσεις ως προς τις διεργασίες και τις εκπομπές που περιλαμβάνονται στον δείκτη αναφοράς προϊόντος, οι οποίες, όσον αφορά τον δείκτη αναφοράς του προϊόντος «θερμό μέταλλο», είναι «όλες οι διεργασίες που συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με τις […] μονάδες διεργασιών», στις οποίες συγκαταλέγεται, μεταξύ άλλων, η «κάμινος βασικού οξυγόνου».

Η απόφαση 2013/448

10 Η αιτιολογική σκέψη 14 της απόφασης 2013/448 έχει ως εξής:

«Σε ό,τι αφορά την εφαρμογή του δείκτη αναφοράς για το θερμό μέταλλο στα [εθνικά μέτρα εφαρμογής (ΕΜΕ)] που προτείνονται από την Τσεχική Δημοκρατία, […] η Επιτροπή σημειώνει ότι η κατανομή στην εγκατάσταση που αναφέρεται στο σημείο Γ με το αναγνωριστικό CZ-existing- CZ-52-CZ-0102-05 λαμβάνει υπόψη διεργασίες που καλύπτονται από τα όρια συστήματος για τον δείκτη αναφοράς του θερμού μετάλλου. Η εγκατάσταση αυτή, ωστόσο, δεν παράγει, αλλά εισάγει θερμό μέταλλο. Λόγω της απουσίας παραγωγής θερμού μετάλλου στην εγκατάσταση με το αναγνωριστικό CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05 και, ως εκ τούτου, της απουσίας αντίστοιχης υποεγκατάστασης δείκτη αναφοράς προϊόντος η οποία θα επέτρεπε τον καθορισμό της κατανομής σύμφωνα με το άρθρο 10 της απόφασης 2011/278/ΕΕ, η προτεινόμενη κατανομή δεν συμφωνεί με τους κανόνες κατανομής και ενδέχεται να οδηγήσει σε διπλή προσμέτρηση. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή εγείρει αντιρρήσεις ως προς την κατανομή στις εγκαταστάσεις που αναφέρονται στο παράρτημα Ι σημείο Γ της παρούσας απόφασης.»

11 Το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, τρίτο εδάφιο, της ανωτέρω απόφασης προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Η εγγραφή των εγκαταστάσεων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι της παρούσας απόφασης στους καταλόγους εγκαταστάσεων που καλύπτονται από την οδηγία 2003/87/ΕΚ και οι οποίοι υποβάλλονται στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, καθώς και οι αντίστοιχες προκαταρκτικές συνολικές ετήσιες ποσότητες δικαιωμάτων εκπομπής που πρόκειται να κατανεμηθούν δωρεάν στις εν λόγω εγκαταστάσεις, απορρίπτονται.

2. […]

Δεν εγείρονται αντιρρήσεις σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος τροποποιήσει τις προκαταρκτικές συνολικές ετήσιες ποσότητες δικαιωμάτων εκπομπής που πρόκειται να κατανεμηθούν δωρεάν στις εγκαταστάσεις εντός της επικράτειάς του οι οποίες περιλαμβάνονται στους καταλόγους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και οι οποίες απαριθμούνται στο παράρτημα Ι σημείο Γ της παρούσας απόφασης, πριν από τον καθορισμό της τελικής συνολικής ετήσιας ποσότητας για κάθε έτος από το 2013 έως το 2020 σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 9 της απόφασης 2011/278/ΕΕ, στον βαθμό που η τροποποίηση συνίσταται στην προσαρμογή της κατανομής ώστε να συμφωνεί με το άρθρο 10 παράγραφος 2 στοιχείο α) της απόφασης 2011/278/ΕΕ και στον αποκλεισμό τυχόν κατανομής για διεργασίες οι οποίες καλύπτονται από τα όρια συστήματος για τον δείκτη αναφοράς του θερμού μετάλλου, όπως αυτά ορίζονται στο παράρτημα Ι της απόφασης 2011/278/ΕΕ, σε μια εγκατάσταση που δεν παράγει, αλλά εισάγει θερμό μέταλλο, κάτι που ειδάλλως θα οδηγούσε σε διπλή προσμέτρηση.»

Το τσεχικό δίκαιο

12 Το άρθρο 2, στοιχείο a', του Zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů (νόμου 383/2012 σχετικά με τις προϋποθέσεις εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου), της 24ης Οκτωβρίου 2012, προβλέπει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου, ως "εγκατάσταση" νοείται σταθερή τεχνική μονάδα όπου διεξάγονται μία ή περισσότερες δραστηριότητες απαριθμούμενες στο παράρτημα υπ' αριθ. 1 του παρόντος νόμου ή άλλες δραστηριότητες άμεσα σχετιζόμενες με αυτές, οι οποίες συνδέονται,

τεχνικώς, με τις διεξαγόμενες στον συγκεκριμένο τόπο δραστηριότητες και θα μπορούσαν να έχουν επιπτώσεις στις εκπομπές· δεν θεωρούνται εγκαταστάσεις οι σταθερές τεχνικές μονάδες που χρησιμοποιούνται για την έρευνα, την ανάπτυξη και τις δοκιμές νέων προϊόντων και διεργασιών.»

13 Δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του ανωτέρω νόμου, το υπουργείο λαμβάνει την απόφαση ως προς τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων στους φορείς εκμετάλλευσης της εγκατάστασης ή του αεροσκάφους ανά έτος για την περίοδο εμπορίας από 1ης Ιανουαρίου 2013 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020 με διαδικασία και σύμφωνα με ποσότητα υπολογιζόμενη βάσει των τιμών αναφοράς που καθορίζει το δίκαιο της Ένωσης.

14 Το παράρτημα υπ' αριθ. 1 του εν λόγω νόμου περιλαμβάνει, στη στήλη «Δραστηριότητες», την παραγωγή χυτοσιδήρου ή χάλυβα (πρωτογενής ή δευτερογενής τήξη) συμπεριλαμβανομένης της παραγωγής μέσω συνεχούς χυτεύσεως με δυναμικότητα άνω των 2,5 τόνων την ώρα. Στην ίδια γραμμή, περιέχεται, στη στήλη «Αέρια θερμοκηπίου», αναφορά στο διοξείδιο του άνθρακα (CO_2).

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

15 Έως τις 30 Νοεμβρίου 2015, η Vítkovice Steel εκμεταλλευόταν την επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση στην οποία χρησιμοποιούνταν κάμινος βασικού οξυγόνου. Το θερμό μέταλλο (ρευστός σίδηρος, κορεσμένος με άνθρακα), το οποίο χρησιμοποιούνταν ως εισροή στο πλαίσιο της ενδιάμεσης αυτής διεργασίας παραγωγής χάλυβα, προερχόταν από γειτονική εγκατάσταση την οποία εκμεταλλευόταν τότε η ArcelorMittal Ostrava a.s.

16 Το 2013, η Vítkovice Steel ζήτησε από τις τσεχικές αρχές τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων για την περίοδο 2013-2020 σε σχέση με την επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση, επικαλούμενη τη χρήση καμίνου βασικού οξυγόνου, ήτοι διεργασία προβλεπόμενη στο παράρτημα I της απόφασης 2011/278.

17 Το υπουργείο συμπεριέλαβε την ανωτέρω εγκατάσταση στο σχέδιο κατάστασης με τις εγκαταστάσεις που πληρούν τις προϋποθέσεις για δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων που υπέβαλε στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87.

18 Το υπουργείο ερμήνευσε την απόφαση 2011/278 υπό την έννοια ότι η δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής στην επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση ήταν δυνατή υπό την προϋπόθεση εξάλειψης κάθε κινδύνου διπλής προσμέτρησης με τις προερχόμενες από την εγκατάσταση της ArcelorMittal Ostrava εκπομπές.

19 Κατά συνέπεια, το υπουργείο αναζήτησε μέθοδο η οποία να καθιστά δυνατή τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων στη Vítkovice Steel και στην ArcelorMittal Ostrava και η οποία να αντικατοπτρίζει τις εκπομπές των αντιστοίχων εγκαταστάσεών τους, αποφεύγοντας διπλή προσμέτρηση των εκπομπών ή διπλή κατανομή των δικαιωμάτων που συνδέονται με το προϊόν «θερμό μέταλλο». Κατόπιν συμφωνίας των εν λόγω εταιριών ως προς μια τέτοια μέθοδο επιμερισμού, το υπουργείο ενημέρωσε σχετικώς την Επιτροπή.

20 Με επιστολή της 16ης Ιουλίου 2013, η Επιτροπή επανέλαβε ότι δεν ήταν δυνατόν να επιμερισθούν τα δικαιώματα μεταξύ της Vítkovice Steel και της ArcelorMittal Ostrava. Διευκρίνισε ότι, μολονότι το άρθρο 10, παράγραφος 8, της απόφασης 2011/278 επιβάλλει στα κράτη μέλη να αποτρέπουν τη διπλή κατανομή δικαιωμάτων, η διάταξη αυτή δεν επιτρέπει, εντούτοις, τον επιμερισμό των δικαιωμάτων μεταξύ δύο φορέων εκμετάλλευσης διαφορετικών εγκαταστάσεων.

21 Στις 5 Σεπτεμβρίου 2013, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2013/448. Με το άρθρο 1, παράγραφος 1, της απόφασης, σε συνδυασμό με το παράρτημα Ι, σημείο Γ, αυτής, η Επιτροπή απέρριψε την εγγραφή της επίμαχης στην κύρια δίκη εγκατάστασης στον κατάλογο εγκαταστάσεων στις οποίες παρέχονται δωρεάν δικαιώματα. Στην αιτιολογική σκέψη 14 της απόφασης, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η εν λόγω εγκατάσταση «δεν παράγει, αλλά εισάγει θερμό μέταλλο» και ότι, «λόγω της απουσίας παραγωγής θερμού μετάλλου […] και, ως εκ τούτου, της απουσίας αντίστοιχης υποεγκατάστασης δείκτη αναφοράς προϊόντος η οποία θα επέτρεπε τον καθορισμό της κατανομής σύμφωνα με το άρθρο 10 της απόφασης 2011/278/ΕΕ, η προτεινόμενη κατανομή δεν συμφωνεί με τους κανόνες κατανομής και ενδέχεται να οδηγήσει σε διπλή προσμέτρηση».

22 Μολονότι δεν συμφωνούσε με την ερμηνεία της Επιτροπής, το υπουργείο ενημέρωσε με επιστολή της 16ης Οκτωβρίου 2013 ότι κοινοποιεί την προκαταρτική κατανομή του συνόλου των δικαιωμάτων αποκλειστικά υπέρ της εγκατάστασης της ArcelorMittal Ostrava.

23 Με απόφαση της 23ης Ιουλίου 2014, το υπουργείο δεν κατένειμε δωρεάν κανένα δικαίωμα σε σχέση με την επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση για την περίοδο 2013-2020. Η Vítkovice Steel υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της εν λόγω απόφασης, την οποία ο ministr životního prostředí (Υπουργός Περιβάλλοντος, Τσεχική Δημοκρατία) (στο εξής: υπουργός) απέρριψε στις 12 Νοεμβρίου 2014.

24 Η ένδικη προσφυγή της Vítkovice Steel κατά της ως άνω απορριπτικής απόφασης απορρίφθηκε πρωτοδίκως με την από 9 Φεβρουαρίου 2017 απόφαση του Městský soud v Praze (περιφερειακού δικαστηρίου Πράγας, Τσεχική Δημοκρατία). Με απόφαση της 23ης Φεβρουαρίου 2018, το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο, Τσεχική Δημοκρατία) αναίρεσε την ως άνω απόφαση λόγω έλλειψης αιτιολογίας και ανέπεμψε την υπόθεση ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, κρίνοντας ότι δεν μπορεί να συναχθεί με σαφήνεια ότι η απόφαση 2013/448 ανέφερε αδιαμφισβήτητα ότι δεν πρέπει να κατανεμηθεί κανένα δικαίωμα στην επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση για τον λόγο ότι η εγκατάσταση αυτή δεν παράγει θερμό μέταλλο. Με απόφαση της 4ης Απριλίου 2018, το Městský soud v Praze (περιφερειακό δικαστήριο Πράγας) ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση του υπουργού και ανέπεμψε την υπόθεση σε αυτόν.

25 Στις 28 Ιουνίου 2018, ο υπουργός ανακάλεσε, κατά συνέπεια, την από 23 Ιουλίου 2014 απόφαση του υπουργείου. Ακολούθως, με απόφαση της 13ης Αυγούστου 2018, το υπουργείο κατένειμε στη Vítkovice Steel για τα έτη 2013-2020 ακριβώς τον ίδιο αριθμό δωρεάν δικαιωμάτων που της είχε χορηγήσει με την αρχική απόφαση της 23ης Ιουλίου 2014. Η διοικητική ένσταση που υπέβαλε η Vítkovice Steel κατά της εν λόγω αποφάσεως απορρίφθηκε με απόφαση του υπουργού της 31ης Δεκεμβρίου 2018. Με την τελευταία απόφαση, ο υπουργός έκρινε ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87, δεν μπορούσε να λάβει απόφαση ως προς τη δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων για την επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση, διότι, με την απόφαση 2013/448, η Επιτροπή είχε εναντιωθεί στην κατανομή. Ο υπουργός υπογράμμισε επίσης ότι η Vítkovice Steel είχε παύσει να εκμεταλλεύεται την εγκατάσταση από το 2015 και ότι, από τότε, δεν ήταν πλέον δυνατόν να της παρασχεθούν δικαιώματα για την εν λόγω εγκατάσταση.

26 Η Vítkovice Steel άσκησε προσφυγή κατά της από 31 Δεκεμβρίου 2018 απόφασης του υπουργού ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου. Υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το υπουργείο δεν έλαβε υπόψη τις προγενέστερες αποφάσεις των διοικητικών δικαστηρίων από τις οποίες προέκυπτε ότι το υπουργείο ερμήνευσε εσφαλμένως την απόφαση 2013/448 και ότι ήταν δυνατή η αναδρομική κατανομή δικαιωμάτων στην επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση, ακόμη και αν η συγκεκριμένη εγκατάσταση έχει παύσει να αποτελεί αντικείμενο εκμετάλλευσης.

27 Με το πρώτο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν το άρθρο 10, παράγραφος 8, της απόφασης 2011/278, σε συνδυασμό με το παράρτημα Ι της απόφασης, επιβάλλει τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής για την περίοδο 2013-2020 στην επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση, εφόσον διασφαλίζεται ότι δεν πραγματοποιείται διπλή προσμέτρηση των εκπομπών ούτε διπλή κατανομή δικαιωμάτων για το προϊόν «θερμό μέταλλο».

28 Συναφώς, το εν λόγω δικαστήριο εκτιμά ότι οι κρίσιμες διατάξεις της απόφασης 2011/278 έχουν την έννοια ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 10α, παράγραφοι 1 και 5, της οδηγίας 2003/87, έπρεπε να έχουν κατανεμηθεί δωρεάν δικαιώματα στην εγκατάσταση της Vítkovice Steel.

29 Το εν λόγω δικαστήριο υπογραμμίζει, πρώτον, ότι η επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση πληρούσε τις προϋποθέσεις του άρθρου 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87 και, ως εκ τούτου, ενέπιπτε στο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων. Συγκεκριμένα, κατά το αιτούν δικαστήριο, δεν αμφισβητείται, αφενός, ότι η εγκατάσταση αυτή, στην οποία χρησιμοποιείτο η διεργασία «κάμινος βασικού οξυγόνου», συγκαταλεγόταν, γενικώς, στις δραστηριότητες επί των οποίων έχει εφαρμογή η οδηγία και, αφετέρου, ότι η εν λόγω διεργασία παράγει εκπομπές CO_2. Εξάλλου, κατά το αιτούν δικαστήριο, από την απόφαση 2013/448 προκύπτει ότι, μολονότι η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι η διεργασία «κάμινος βασικού οξυγόνου» παράγει λιγότερες εκπομπές σε σχέση με τη διεργασία παραγωγής θερμού μετάλλου, το θεσμικό όργανο δεν αρνήθηκε ότι η πρώτη από τις εν λόγω διεργασίες παράγει πάντως ορισμένες εκπομπές. Επομένως, το αιτούν δικαστήριο καταλήγει ότι εάν, κατά παράβαση της οδηγίας 2003/87, δεν κατανέμονταν καθόλου δωρεάν δικαιώματα σε εγκατάσταση που πρέπει να εμπίπτει στο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων, θα αναιρείτο η οικονομική λογική στην οποία στηρίζεται το οικείο σύστημα.

30 Το αιτούν δικαστήριο υπενθυμίζει, δεύτερον, ότι από το γράμμα της αιτιολογικής σκέψης 14 της απόφασης 2013/448 προκύπτει ότι η Επιτροπή αντιτάχθηκε στη δωρεάν παροχή δικαιωμάτων στην επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση για τον λόγο ότι η εγκατάσταση αυτή «δεν παράγει, αλλά εισάγει θερμό μέταλλο».

31 Εντούτοις, μια τέτοια διαπίστωση θα καθιστούσε, κατά το αιτούν δικαστήριο, άνευ νοήματος το μέρος του παραρτήματος Ι της απόφασης 2011/278, στο οποίο η Επιτροπή περιέλαβε, για τους σκοπούς της δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής, υπό το προϊόν «θερμό μέταλλο», και τη διεργασία «κάμινος βασικού οξυγόνου», στο πλαίσιο της οποίας το θερμό μέταλλο αποτελεί εισροή. Κατά συνέπεια, η διατύπωση της απόφασης 2011/278 δημιούργησε δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στους ενδιαφερόμενους φορείς, οι οποίοι μπορούσαν να αναμένουν τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων στις εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν την κάμινο βασικού οξυγόνου. Κατά τα λοιπά, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η λύση την οποία υιοθέτησε η Επιτροπή με την εν λόγω απόφαση συνάδει προς τον σκοπό της οδηγίας 2003/87.

32 Τρίτον, λαμβανομένου υπόψη του γράμματος του άρθρου 10, παράγραφος 8, της απόφασης 2011/278, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι δεν κατανοεί τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή αρνήθηκε να επιμερίσει τα δικαιώματα εκπομπής που συνδέονται με το θερμό μέταλλο μεταξύ της εγκατάστασης στην οποία το θερμό μέταλλο παράγεται και της εγκατάστασης στην οποία αυτό χρησιμοποιείται, και δη κατ' αναλογίαν προς τις εκπομπές CO_2 που παράγονται από τις δραστηριότητες της καθεμίας εγκατάστασης.

33 Συναφώς, κατά το αιτούν δικαστήριο, η λύση την οποία προτείνει η Επιτροπή και η οποία συνίσταται στη δωρεάν κατανομή του συνόλου των δικαιωμάτων εκπομπής στην ArcelorMittal Ostrava, εξυπακουομένου ότι η ArcelorMittal Ostrava θα μπορούσε στη συνέχεια να τα

μεταβιβάσει δωρεάν στη Vítkovice Steel δυνάμει συμφωνίας ιδιωτικού δικαίου, δεν είναι ικανοποιητική. Μια τέτοια προσέγγιση δεν λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι η προσφεύγουσα έχει δικαίωμα στη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής.

34 Επομένως, κατά την άποψη του αιτούντος δικαστηρίου, η θέση της Επιτροπής αντιβαίνει προς την οικονομική λογική του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων, διότι στερεί αδικαιολογήτως από τον φορέα εκμετάλλευσης εγκατάστασης, εντός της οποίας διεξάγεται διεργασία εμπίπτουσα στο σύστημα των δικαιωμάτων, τη δυνατότητα να αποκτήσει τα δικαιώματα εκπομπής που δικαιούται να λάβει δωρεάν και, ενδεχομένως, να τα ανταλλάξει.

35 Επιπλέον, η λύση την οποία προτείνει η Επιτροπή, καθόσον στηρίζεται σε συμφωνία ιδιωτικού δικαίου μεταξύ των δύο ενδιαφερομένων εταιριών, ενέχει τον κίνδυνο δημιουργίας σοβαρής στρέβλωσης του ανταγωνισμού, δεν λαμβάνει δε, συνακόλουθα, υπόψη τον σκοπό της απόφασης 2011/278.

36 Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, με το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 10, παράγραφος 8, της απόφασης 2011/278, σε συνδυασμό με το παράρτημα Ι αυτής, είναι ανίσχυρο όσον αφορά την εφαρμογή του στο προϊόν «θερμό μέταλλο». Εκτιμά ότι η ανωτέρω απόφαση πρέπει να κηρυχθεί ανίσχυρη λόγω παράβασης της οδηγίας 2003/87, καθώς και λόγω εσωτερικής αντίφασης.

37 Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο δεύτερο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι πρέπει να γίνει δεκτό, στο πλαίσιο της απαντήσεως του τρίτου ερωτήματος, ότι η απόφαση 2013/448 είναι επίσης ανίσχυρη, καθόσον η Επιτροπή απέρριψε την πρόταση της Τσεχικής Δημοκρατίας περί δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων στη Vítkovice Steel για την επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση.

38 Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, θα πρέπει να εξεταστεί το τέταρτο προδικαστικό ερώτημα, προκειμένου να καθοριστεί αν η απόφαση 2013/448 έχει την έννοια ότι επιτρέπει στην Τσεχική Δημοκρατία να ζητήσει εκ νέου να εγκριθεί η δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων στη Vítkovice Steel για την επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση, εφόσον είναι δυνατόν να διασφαλιστεί ότι τούτο δεν θα οδηγήσει ούτε σε διπλή προσμέτρηση των εκπομπών ούτε σε διπλή κατανομή δικαιωμάτων.

39 Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο τέταρτο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι, στο πλαίσιο του πέμπτου προδικαστικού ερωτήματος, θα πρέπει να διευκρινιστεί το ζήτημα του κύρους της απόφασης 2013/448 στο μέτρο που αφορά την επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση.

40 Τέλος, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο τρίτο, στο τέταρτο ή στο πέμπτο προδικαστικό ερώτημα, όπερ θα σημαίνει ότι το δίκαιο της Ένωσης επιτάσσει την κατανομή δικαιωμάτων στην επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση, πρέπει να δοθεί απάντηση στο έκτο προδικαστικό ερώτημα προκειμένου να καθοριστεί πώς πρέπει να ενεργήσει, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης, εθνική αρχή, σε περίπτωση που η επίμαχη εγκατάσταση δεν λειτουργεί πλέον και, επιπλέον, η περίοδος για την οποία έπρεπε να κατανεμηθούν τα δικαιώματα έχει παρέλθει.

41 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Městský soud v Praze (περιφερειακό δικαστήριο Πράγας) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Επιβάλλει το άρθρο 10, παράγραφος 8, της απόφασης [2011/278], σε συνδυασμό με το παράρτημα Ι αυτής, τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής για την περίοδο 2013-2020 σε εγκατάσταση στην οποία χρησιμοποιείται η διεργασία της καμίνου βασικού οξυγόνου, με εισροή που συνίσταται σε ρευστό σίδηρο, κορεσμένο με άνθρακα, προερχόμενο από άλλη εγκατάσταση την οποία εκμεταλλεύεται άλλος φορέας, εφόσον παράλληλα διασφαλίζεται ότι δεν πραγματοποιείται διπλή προσμέτρηση ούτε διπλή κατανομή δικαιωμάτων για το προϊόν “θερμό μέταλλο”;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, είναι το άρθρο 10, παράγραφος 8, της απόφασης [2011/278], σε συνδυασμό με το παράρτημα Ι αυτής, ανίσχυρο όσον αφορά την εφαρμογή του στο προϊόν “θερμό μέταλλο”, λόγω αντίθεσής του προς το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας [2003/87], σε συνδυασμό με το παράρτημα Ι αυτής, ενδεχομένως λόγω έλλειψης σαφήνειας;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο δεύτερο ερώτημα, είναι και το άρθρο 1, παράγραφος 1, της απόφασης [2013/448] ανίσχυρο ως προς [την επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση], και τούτο λόγω του ότι εξέλειπε η νομική του βάση;

4) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, έχει το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, τρίτο εδάφιο, της απόφασης [2013/448], ως προς [την επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση], την έννοια ότι οι παρέχει τη δυνατότητα κατανομής δικαιωμάτων για το προϊόν “θερμό μέταλλο” στην εγκατάσταση αυτή δυνάμει νέας αίτησης της Τσεχικής Δημοκρατίας, εφόσον αποκλειστούν η διπλή προσμέτρηση και η διπλή κατανομή δικαιωμάτων;

5) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο τέταρτο ερώτημα, είναι το άρθρο 1, παράγραφος 1, της απόφασης [2013/448] ανίσχυρο ως προς [την επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση] λόγω αντίθεσής του προς το άρθρο 10, παράγραφος 8, της απόφασης [2011/278], σε συνδυασμό με το παράρτημα Ι αυτής;

6) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο τρίτο, στο τέταρτο ή στο πέμπτο ερώτημα, πώς πρέπει να ενεργήσει σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης η αρχή κράτους μέλους η οποία, κατά παράβαση της νομοθεσίας της Ένωσης, δεν κατένειμε δωρεάν δικαιώματα εκπομπής σε φορέα εκμετάλλευσης εγκατάστασης, στην οποία χρησιμοποιείται η διεργασία της καμίνου βασικού οξυγόνου, σε περίπτωση που η εν λόγω εγκατάσταση δεν λειτουργεί πλέον και η περίοδος για την οποία είχαν κατανεμηθεί τα δικαιώματα έχει παρέλθει;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του τετάρτου προδικαστικού ερωτήματος

42 Με το τέταρτο προδικαστικό ερώτημα, το οποίο πρέπει να εξεταστεί πρώτο, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ’ ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, τρίτο εδάφιο, της απόφασης 2013/448 έχει την έννοια ότι επιτρέπει τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής

στην επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση για τον δείκτη αναφοράς του προϊόντος «θερμό μέταλλο» δυνάμει νέας αίτησης της Τσεχικής Δημοκρατίας, εφόσον αποκλειστούν η διπλή προσμέτρηση των εκπομπών και η διπλή κατανομή των δικαιωμάτων.

43 Συναφώς, υπενθυμίζεται πρώτον ότι, κατά το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87, κάθε κράτος μέλος δημοσιεύει και υποβάλλει στην Επιτροπή, έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2011, κατάσταση με τις εγκαταστάσεις που καλύπτονται από την οδηγία στο έδαφός του και οιαδήποτε δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων σε κάθε εγκατάσταση στο έδαφός του η οποία έχει υπολογιστεί σύμφωνα με τους κανόνες που αναφέρονται στα άρθρα 10α, παράγραφος 1, και 10γ της εν λόγω οδηγίας. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, της οδηγίας, έως τις 28 Φεβρουαρίου κάθε χρόνο, οι αρμόδιες αρχές εκχωρούν την ποσότητα δικαιωμάτων που πρόκειται να κατανεμηθούν για το εκάστοτε έτος, υπολογισμένη σύμφωνα με τα άρθρα 10, 10α και 10γ της ίδιας οδηγίας.

44 Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87, τα κράτη μέλη δεν εκχωρούν, με βάση την παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου, δωρεάν δικαιώματα εκπομπής σε εγκαταστάσεις των οποίων η εγγραφή στον κατάλογο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 11 απορρίφθηκε από την Επιτροπή.

45 Στις 5 Σεπτεμβρίου 2013, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2013/448, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87. Όπως προκύπτει από το άρθρο 1, παράγραφος 1, και το παράρτημα Ι, σημείο Γ, της απόφασης, η Επιτροπή απέρριψε την εγγραφή της επίμαχης στην κύρια δίκη εγκατάστασης στον κατάλογο εγκαταστάσεων που καλύπτονται από την οδηγία 2003/87, καθώς και τις αντίστοιχες προκαταρκτικές συνολικές ετήσιες ποσότητες δικαιωμάτων εκπομπής που επρόκειτο να κατανεμηθούν δωρεάν στην εν λόγω εγκατάσταση.

46 Κατά τη δέκατη τέταρτη αιτιολογική σκέψη της εν λόγω απόφασης, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση δεν παράγει, αλλά εισάγει θερμό μέταλλο. Το θεσμικό όργανο διευκρινίζει, στην ίδια αιτιολογική σκέψη, ότι, λόγω της απουσίας παραγωγής θερμού μετάλλου στην εν λόγω εγκατάσταση και, ως εκ τούτου, της απουσίας αντίστοιχης υποεγκατάστασης δείκτη αναφοράς προϊόντος η οποία θα επέτρεπε τον καθορισμό της κατανομής σύμφωνα με το άρθρο 10 της απόφασης 2011/278, η προτεινόμενη κατανομή για την εν λόγω εγκατάσταση δεν συμφωνεί με τους κανόνες κατανομής και ενδέχεται να οδηγήσει σε διπλή προσμέτρηση.

47 Επομένως, από το άρθρο 1, παράγραφος 1, και το παράρτημα Ι, σημείο Γ, της απόφασης 2013/448, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα του άρθρου 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87, προκύπτει ότι απαγορεύεται στην Τσεχική Δημοκρατία να κατανείμει δωρεάν δικαιώματα εκπομπής στην επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση για τον δείκτη αναφοράς προϊόντος του θερμού μετάλλου.

48 Βεβαίως, η Επιτροπή διευκρίνισε, στο άρθρο 1, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, της απόφασης 2013/448, ότι δεν επρόκειτο να εγείρει αντιρρήσεις «σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος τροποποιήσει τις προκαταρκτικές συνολικές ετήσιες ποσότητες δικαιωμάτων εκπομπής που πρόκειται να κατανεμηθούν δωρεάν στις εγκαταστάσεις εντός της επικράτειάς του οι οποίες περιλαμβάνονται στους καταλόγους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 [του άρθρου 1] και οι οποίες απαριθμούνται στο παράρτημα Ι σημείο Γ της [εν λόγω] απόφασης, πριν από τον καθορισμό της τελικής συνολικής ετήσιας ποσότητας για κάθε έτος από το 2013 έως το 2020 […], στον βαθμό που η τροποποίηση συνίσταται στην προσαρμογή της κατανομής ώστε να συμφωνεί με το άρθρο 10 παράγραφος 2 στοιχείο α) της απόφασης [2011/278] και στον

αποκλεισμό τυχόν κατανομής για διεργασίες οι οποίες καλύπτονται από τα όρια συστήματος για τον δείκτη αναφοράς του θερμού μετάλλου, όπως αυτά ορίζονται στο παράρτημα I της απόφασης [2011/278], σε μια εγκατάσταση που δεν παράγει, αλλά εισάγει θερμό μέταλλο, κάτι που ειδάλλως θα οδηγούσε σε διπλή προσμέτρηση».

49 Η Vítkovice Steel εκτιμά, κατ' ουσίαν, ότι από το άρθρο 1, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, της απόφασης 2013/448, και ιδίως από το σκέλος της περιόδου «κάτι που ειδάλλως θα οδηγούσε σε διπλή προσμέτρηση», προκύπτει ότι έχει δικαίωμα στη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής λόγω της χρήσης θερμού μετάλλου στην επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση, εφόσον αποφεύγεται οποιαδήποτε διπλή προσμέτρηση των εκπομπών. Κατά την άποψη της Vítkovice Steel, οι εκπομπές CO_2 ως προς το προϊόν αυτό και τη χρησιμοποίηση του εν λόγω προϊόντος στη διεργασία καμίνου βασικού οξυγόνου πρέπει, για τον σκοπό αυτόν, να επιμερισθούν μεταξύ της εγκαταστάσεώς της και της εγκαταστάσεως της ArcelorMittal Ostrava, η οποία, προκειμένου να παραγάγει επίσης χάλυβα, παράγει η ίδια, καταρχάς, θερμό μέταλλο με χρήση υψικαμίνων και, στη συνέχεια, χρησιμοποιεί το εν λόγω θερμό μέταλλο σε κάμινο βασικού οξυγόνου.

50 Ωστόσο, η ανωτέρω ερμηνεία της απόφασης 2013/448 δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

51 Συγκεκριμένα, το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της απόφασης 2011/278 προβλέπει τους κανόνες υπολογισμού του προκαταρκτικού ετησίου αριθμού δικαιωμάτων εκπομπής που κατανέμονται δωρεάν για κάθε «υποεγκατάσταση δείκτη αναφοράς προϊόντος», η δε έννοια αυτή ορίζεται στο άρθρο 3, στοιχείο β′, της απόφασης ως «οι εισροές, οι εκροές και οι αντίστοιχες εκπομπές, που σχετίζονται με την παραγωγή ενός προϊόντος για το οποίο καθορίζεται δείκτης αναφοράς στο παράρτημα I [της εν λόγω απόφασης]». Επομένως, σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της απόφασης 2011/278, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 3, στοιχείο β′, της απόφασης, δεν είναι δυνατή η δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής σε υποεγκατάσταση για δείκτη αναφοράς προϊόντος όταν η υποεγκατάσταση δεν παράγει το επίμαχο προϊόν.

52 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση δεν παράγει θερμό μέταλλο, δεν είναι δυνατόν να της παρασχεθούν δωρεάν δικαιώματα εκπομπής για τον δείκτη αναφοράς προϊόντος του θερμού μετάλλου.

53 Υπό την ανωτέρω έννοια πρέπει να ερμηνευθεί η περιεχόμενη στο άρθρο 1, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, της απόφασης 2013/448 μνεία ότι η Επιτροπή δέχεται την εκ μέρους του οικείου κράτους μέλους τροποποίηση των προκαταρκτικών συνολικών ετήσιων ποσοτήτων δικαιωμάτων εκπομπής που πρόκειται να κατανεμηθούν δωρεάν στις εγκαταστάσεις, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση, οι οποίες απαριθμούνται στο παράρτημα I, σημείο Γ, της απόφασης, στον βαθμό που η τροποποίηση αυτή καθιστά την προταθείσα κατανομή σύμφωνη προς τις διατάξεις του άρθρου 10, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της εν λόγω απόφασης.

54 Η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται, επιπλέον, από την περιεχόμενη στο άρθρο 1, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, της απόφασης 2013/448 ρητή αναφορά ότι η εκ μέρους του οικείου κράτους μέλους τροποποίηση της ποσότητας δικαιωμάτων εκπομπής που κατανέμονται δωρεάν θα πρέπει να συνίσταται «στον αποκλεισμό τυχόν κατανομής για διεργασίες οι οποίες καλύπτονται από τα όρια συστήματος για τον δείκτη αναφοράς του θερμού μετάλλου, όπως αυτά ορίζονται στο παράρτημα I [της απόφασης 2011/278], σε μια εγκατάσταση που δεν παράγει, αλλά εισάγει θερμό μέταλλο, κάτι που ειδάλλως θα οδηγούσε σε διπλή προσμέτρηση».

55 Όσον αφορά το τελευταίο σκέλος της περιόδου, σχετικά με τη διπλή προσμέτρηση, αρκεί η επισήμανση ότι το εν λόγω σκέλος συνιστά στοιχείο συμπληρωματικής αιτιολογίας προκειμένου να δικαιολογηθεί ο αποκλεισμός από τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων τον οποίο προβλέπει η περίοδος στην οποία εντάσσεται. Εν πάση περιπτώσει, το ανωτέρω σκέλος της περιόδου δεν μπορεί να έχει την έννοια ότι επιτρέπει τέτοια κατανομή υπό τη μόνη προϋπόθεση ότι διασφαλίζεται πως η κατανομή δεν θα οδηγήσει σε διπλή προσμέτρηση των εκπομπών ούτε σε διπλή κατανομή δικαιωμάτων. Συγκεκριμένα, τέτοια ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, της απόφασης 2013/448 θα αντέβαινε προδήλως προς το σαφές γράμμα της διάταξης και, όπως προκύπτει από τη σκέψη 51 της παρούσας απόφασης, θα αντέκειτο προς το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της απόφασης 2011/278.

56 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, τρίτο εδάφιο, της απόφασης 2013/448 έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων στην επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση για τον δείκτη αναφοράς του προϊόντος «θερμό μέταλλο» δυνάμει νέας αίτησης της Τσεχικής Δημοκρατίας, ακόμη και αν αποκλειστούν η διπλή προσμέτρηση των εκπομπών και η διπλή κατανομή των δικαιωμάτων.

Επί του τρίτου και του πέμπτου προδικαστικού ερωτήματος

57 Με το τρίτο και το πέμπτο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ’ ουσίαν, να διευκρινιστεί το κύρος της απόφασης 2013/448.

58 Βασιζόμενη στη νομολογία που απορρέει από τις αποφάσεις της 9ης Μαρτίου 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), καθώς και της 25ης Ιουλίου 2018, Georgsmarienhütte κ.λπ. (C-135/16, EU:C:2018:582), η Τσεχική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι τα εν λόγω προδικαστικά ερωτήματα είναι απαράδεκτα, διότι η Vítkovice Steel είχε τη δυνατότητα ασκήσεως προσφυγής ακυρώσεως κατά της απόφασης 2013/448, βάσει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Δεδομένου ότι η εταιρία αυτή δεν αξιοποίησε την ανωτέρω δυνατότητα, ο απρόσβλητος χαρακτήρας της απόφασης 2013/448 δεν μπορεί να τεθεί εν αμφιβόλω στο πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης.

59 Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι, κατά πάγια νομολογία, η δυνατότητα διαδίκου να προβάλει, στο πλαίσιο προσφυγής ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, την ακυρότητα διατάξεων που περιέχονται σε πράξη της Ένωσης η οποία αποτελεί το έρεισμα εθνικής διοικητικής αποφάσεως που εκδόθηκε εις βάρος του προϋποθέτει είτε ότι άσκησε επίσης, δυνάμει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, προσφυγή ακυρώσεως κατά της εν λόγω πράξεως της Ένωσης εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας είτε ότι δεν άσκησε την προσφυγή αυτή διότι δεν είχε, πέραν πάσης αμφιβολίας, το σχετικό δικαίωμα (απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, Georgsmarienhütte κ.λπ., C-135/16, EU:C:2018:582, σκέψη 17 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

60 Εν προκειμένω, μολονότι το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει, στην αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, ότι το τρίτο και το πέμπτο προδικαστικό ερώτημα υποβάλλονται βάσει της δικής του συλλογιστικής και δεν επαναλαμβάνουν απλώς την επιχειρηματολογία της Vítkovice Steel, το εν λόγω δικαστήριο διευκρινίζει ότι η διαφορά της κύριας δίκης αφορά, ιδίως, το κύρος της απόφασης 2013/448. Επιπλέον, από τη δικογραφία που έχει στη διάθεσή του το Δικαστήριο προκύπτει ότι η Vítkovice Steel ζήτησε, στο πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης, από το αιτούν δικαστήριο να υποβάλει στο Δικαστήριο προδικαστικά ερωτήματα σχετικά με το κύρος της απόφασης 2013/448. Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν η ως άνω εταιρία διέθετε, πέραν

πάσης αμφιβολίας, ενεργητική νομιμοποίηση για την άσκηση προσφυγής ακυρώσεως κατά της εν λόγω απόφασης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, βάσει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

61 Συναφώς, από την τελευταία διάταξη προκύπτει ότι φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να ασκήσει προσφυγή κατά πράξεως του δικαίου της Ένωσης μόνον αν το εν λόγω πρόσωπο είναι ο αποδέκτης της πράξεως ή αν η πράξη το αφορά άμεσα και ατομικά.

62 Εν προκειμένω, από το άρθρο 5 της απόφασης 2013/448 προκύπτει ότι αποδέκτες της απόφασης είναι τα κράτη μέλη. Πρέπει, κατά συνέπεια, να εξεταστεί αν η απόφαση αφορά άμεσα και ατομικά τη Vítkovice Steel.

63 Αφενός, όσον αφορά το ζήτημα αν η απόφαση αφορά άμεσα τη Vítkovice Steel, επισημαίνεται ότι, λαμβανομένης υπόψη της απαγόρευσης που περιέχεται στο άρθρο 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87 και όπως προκύπτει από την ανάλυση του τετάρτου προδικαστικού ερωτήματος, οι τσεχικές αρχές υπείχαν την υποχρέωση, χωρίς να διαθέτουν ούτε κατ' ελάχιστο περιθώριο διακριτικής ευχέρειας, να αρνηθούν τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής στη Vítkovice Steel για την επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση για τον δείκτη αναφοράς του προϊόντος «θερμό μέταλλο» αφ' ης στιγμής η Επιτροπή απέρριψε, με την απόφαση 2013/448, τέτοια κατανομή δικαιωμάτων. Ως εκ τούτου, πρέπει να θεωρηθεί ότι η εν λόγω απόφαση αφορά άμεσα τη Vítkovice Steel (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, Georgsmarienhütte κ.λπ., C-135/16, EU:C:2018:582, σκέψεις 29 και 30 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

64 Αφετέρου, όσον αφορά το ζήτημα αν η απόφαση αφορά ατομικά την ανωτέρω εταιρία, από το άρθρο 1, παράγραφος 1, της απόφασης 2013/448 προκύπτει ότι η Επιτροπή απέρριψε την εγγραφή της επίμαχης στην κύρια δίκη εγκατάστασης στον κατάλογο εγκαταστάσεων που καλύπτονται από την οδηγία 2003/87, καθώς και τις προκαταρκτικές συνολικές ετήσιες ποσότητες δικαιωμάτων εκπομπής που επρόκειτο να κατανεμηθούν δωρεάν στην εν λόγω εγκατάσταση η οποία προσδιορίζεται ειδικώς με ατομικό αναγνωριστικό («CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05») στο παράρτημα Ι, σημείο Γ, της ως άνω απόφασης.

65 Η εν λόγω απόφαση έθιξε επομένως τη Vítkovice Steel λόγω ορισμένων ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της ή λόγω μιας πραγματικής καταστάσεως η οποία τη διακρίνει έναντι κάθε άλλου προσώπου και, ως εκ τούτου, την εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, Georgsmarienhütte κ.λπ., C-135/16, EU:C:2018:582, σκέψη 31 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

66 Υπό τις συνθήκες αυτές, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η Vítkovice Steel διέθετε αναμφιβόλως ενεργητική νομιμοποίηση για την άσκηση προσφυγής ακυρώσεως κατά της απόφασης 2013/448, βάσει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Δεδομένου ότι η Vítkovice Steel δεν άσκησε σχετική προσφυγή, η απόφαση κατέστη απρόσβλητη έναντι αυτής. Κατά συνέπεια, οι επιταγές της ασφάλειας δικαίου οδηγούν στο συμπέρασμα ότι ο απρόσβλητος χαρακτήρας της εν λόγω αποφάσεως δεν μπορεί πλέον να τεθεί εν αμφιβόλω στο πλαίσιο της ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου διαδικασίας (πρβλ. αποφάσεις της 9ης Μαρτίου 1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, σκέψεις 17 και 18, και της 25ης Ιουλίου 2018, Georgsmarienhütte κ.λπ., C-135/16, EU:C:2018:582, σκέψη 15).

67 Ως εκ τούτου, το τρίτο και το τέταρτο προδικαστικό ερώτημα είναι απαράδεκτα.

Επί του πρώτου, του δευτέρου και του έκτου προδικαστικού ερωτήματος

68 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι παρέλκει η απάντηση στο πρώτο, στο δεύτερο και στο έκτο προδικαστικό ερώτημα, διότι, όποιες και αν είναι οι απαντήσεις που θα δοθούν σε αυτά, δεν μπορούν να έχουν συνέπειες για την έκβαση της διαφοράς της κύριας δίκης, δεδομένου ότι η απόφαση 2013/448, της οποίας το κύρος δεν μπορεί πλέον να αμφισβητηθεί από τη Vítkovice Steel, δεν επιτρέπει τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής στην επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση.

Επί των δικαστικών εξόδων

69 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, τρίτο εδάφιο, της απόφασης 2013/448/ΕΕ της Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τα εθνικά μέτρα εφαρμογής για τη μεταβατική δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων στην επίμαχη στην κύρια δίκη εγκατάσταση για τον δείκτη αναφοράς του προϊόντος «θερμό μέταλλο» δυνάμει νέας αίτησης της Τσεχικής Δημοκρατίας, ακόμη και αν αποκλειστούν η διπλή προσμέτρηση των εκπομπών και η διπλή κατανομή των δικαιωμάτων.

(υπογραφές)